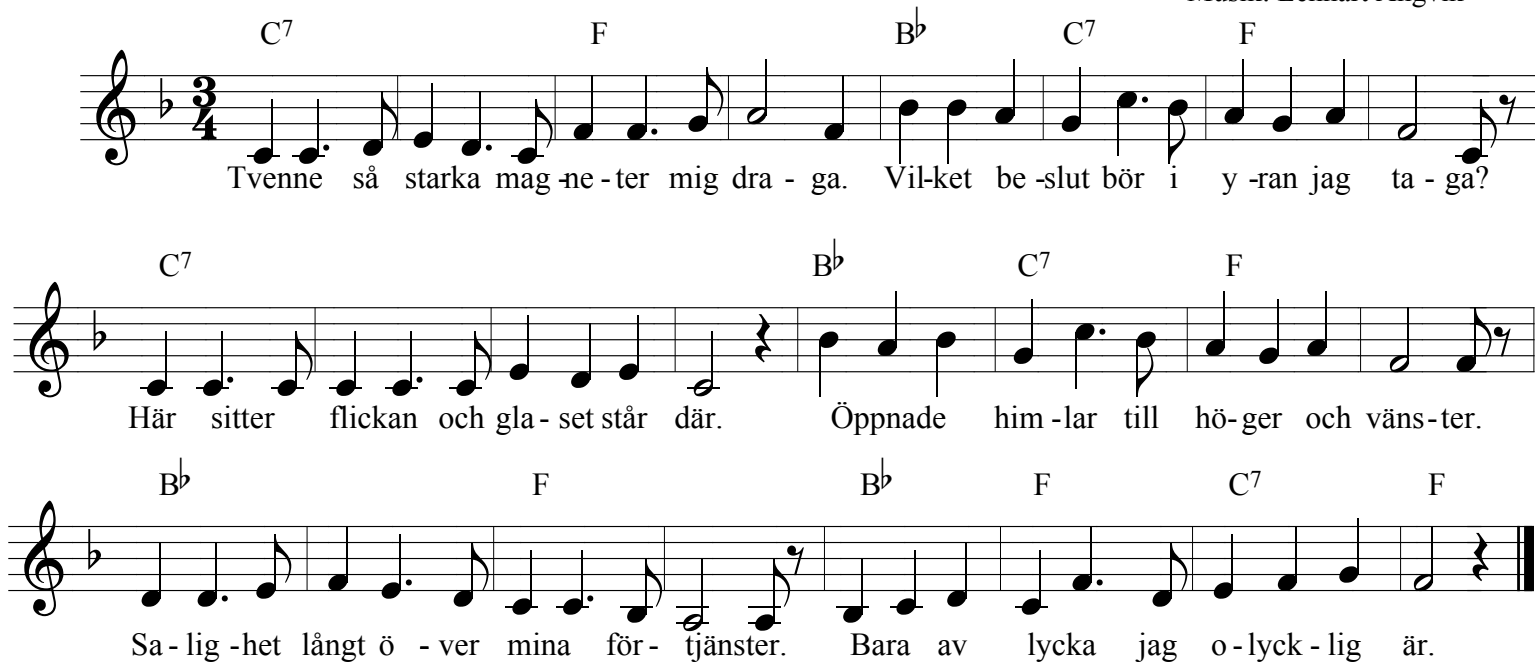

Valet

Text: Wilhelm von Braun

Musik: Lennart Angvik

Tvenne så starka mag-ne-ter mig dra - ga. Vil-ket be -slut bör i y -ran jag ta - ga?

Här sitter flickan och gla - set står där. Öppnade him -lar till hö-ger och väns-ter.

Sa - lig -het långt ö - ver mina för - tjänster. Bara av lycka jag o -lyck - lig är.

2 Flickan ej upphör att mysande vinka. -
Glaset ej upphör att manande blinka.
Hjärtat sig rör, fastän foten är fäst.
Kunde jag endast min varelse stycka -
Njuta fördelad av odelad lycka.
Bliva på tvenne högtider en gäst!

3 Kunde till glaset min strupa jag sända, -
Sedan till flickan med resten mig vända!
Kunde jag detta! men svaret blir - nej.
Munnen med strupan skall följa nödvändigt -
Då jag hos flickan ju stod mig eländigt;
Kysstas, ack kysstas! vi kunde det ej.

4 Kunde dem båda i Ett jag då finna, -
När på min delning jag icke kan vinna!
Kunde jag glömma - och minnas ändå!
Sådant dock aldrig sig låter förena;
Kysser jag glaset, - jag saknar det lena,
Kysser jag flickan, - det fasta också.

5 Kunde den makt, som mig skapat att njuta, -
Ge mig en vink för att sättet besluta!
Ha, vilken blick från förföriska mön!
Glaset må stå! - Han är kastad min tärning!
Skönheten leder allsmäktig vår gärning.
Glaset må stå! ty hon småler så skön.